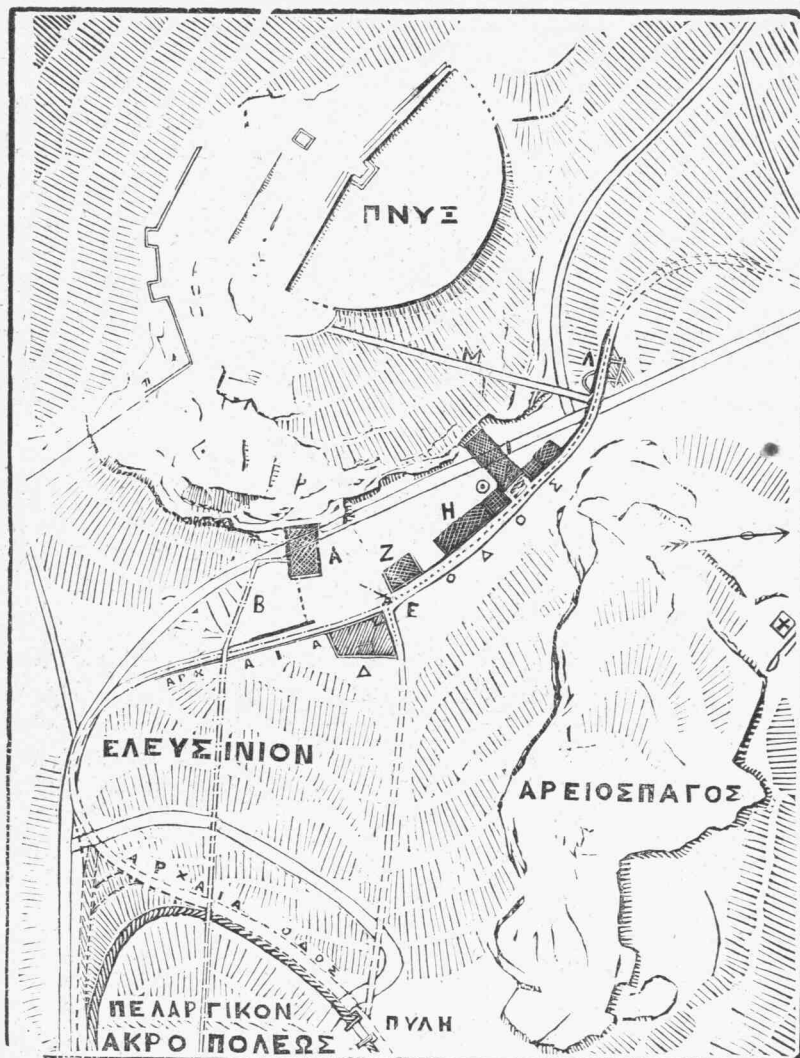

πικόν τι ἱερὸν ἐκ πωρίνων λίθων καὶ πρὸ αὐτοῦ βωμόν. Τὸ στοιχεῖον Θ δεικνύει τὴν ὑποθηκευμένην οἰκίαν, τὸ στοιχεῖον Η τὴν μεγάλην οἰκίαν, ἧς ὁ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ μετωπιαῖος τοίχος ἔχει μῆκος 25 μέτρων, καὶ τὸ στοιχεῖον Τέλος Ζ τὴν οἰκίαν τὴν πωλημένην ἐπὶ ἐξωνήσει (ὥρος οἰκίας πεπραμένης ἐπὶ λύσει) ἀντὶ δισχιλίων δραχμῶν εἰς τινα Ἀριστόδημον. Κατὰ τὸ στοιχεῖον Ε ἀπεκαλύφθη σύντομον ἀνάβασις πρὸς τὴν πύλην τῆς Ἀκροπόλεως διὰ τοὺς πεζοὺς μόνον. Δεξιόθεν δὲ τῆς νῦν ἀμαξιτῆς ὑπ' αὐτὸν τὸν βράχον τῆς Πνυκῆς εἶχεν ἤδη ἀποκαλύψῃ ὑδρορρόην, εἰς ἣν ἐξέρρεον τὰ δι' ὑπὸνόμου ἐκμαστευόμενα ὑδάτια, ἀποτελοῦντα πάντως μικράν τινα πηγὴν.

Κατὰ τὸ στοιχεῖον Δ ἀπεκαλύφθη ἱερὸν τι τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ὡς ἐμαρτύρησαν τὰ ἐν αὐτῷ εὑρεθέντα ἀνάγλυφα. Τοῦτο κεῖται ἀριστερόθεν τῆς ἀρχαίας ὁδοῦ, ἐλπίγον δὲ περαιτέρω (νοτιώτερα) ἀνευρέθησαν οἱ δύο τάφοι καὶ ὑδραγωγεῖον ἐκ πηλίνων σωλήνων ἀρχαίας ἐξαιρέτου κατασκευῆς, ὅπερ ἐκ δυσμῶν ἔφερε τὸ ὕδωρ πρὸς τὸ ἱερὸν τοῦτο πιθανῶς καὶ τὸ Ἐλευσίνιον. Ἐντεῦθεν ἡ διεσθύνσις τῆς ἀρχαίας ὁδοῦ περὶ τὸ Ἐλευσίνιον καὶ παρὰ τὸ Πελαργικὸν μέχρι τῆς πρὸς βορρᾶν νεοῦσης πύλης τῆς Ἀκροπόλεως ἀσφαλίστατα δύναται νὰ σημειωθῇ.

Κατὰ τὸ στοιχεῖον Β ἀπεκαλύφθη ἐνωρὶς ἤδη τμήμα μεγάλου ἐκ πωρίνων ὀγκολίθων ὑδραγωγείου. Ἐνταῦθα εἶχεν ἀναζητήσῃ αὐτὸ ὁ κ. Δαῖρπφελδ, ἐδηγηθεὶς ἐκ τῆς ἀπέναντι ἐν τῷ βράχῳ τῆς Πνυκῆς ἐλλειψοειδοῦς

διατρήσεως, δι' ἧς προφανῶς διήρχετο ὑδραγωγός. Ἡ τύχη ἐφάνη ἐνταῦθα εὐμενεστάτη εἰς τὸν ἐρευνητὴν. Τὸ ὑδραγωγεῖον ὑπῆρχε, καὶ μολοντί ὁ ὑπολογισμός ἐτι προῦχῶρει τοῦτο ἔτι δυτικώτερα καὶ βορείως διὰ τῆς διατρήσεως ἐκείνης ἵνα ἐκβάλῃ εἰς δεξιὰ κρήνην καὶ κρήνην τινὰ ὑπερθεῖν τοῦ σημείου I, ἀπεδείχθη κατόπιν ἐσφαλμένος, ἀλλ' ὅμως τὸ εὖρημα ἐκεῖνο εἶχεν ἀνυπολόγιστον ἀξίαν διὰ τὸν ἐρευνητὴν ἦτο ἀληθῶς τὸ πᾶστω αὐτοῦ. Καὶ ἡ κατασκευὴ τοῦ ὑδραγωγείου τούτου οὐδεμίαν εἰς τὸν παρατηρητὴν ἄφινεν ἀμφιβολίαν ὅτι ἐνταῦθα ἐπρόκειτο περὶ σπουδαίου ἔργου, τοῦ ὅπου ἡ συμπλήρωσις ἔπρεπε νὰ εἶνε δεξιὰ μεν σημαντικὴ καὶ κρήνη ἀξιολογωτάτη. Ἡδυνάτο τις ν' ἀμφιβάλῃ μόνον ἂν ἐνταῦθα ἀκριβῶς ἢ ὀλίγον ἢ πολὺ κατωτέρω ἔπρεπε νὰ ζητηθῇ αὕτη. Ὁ ἐν τῷ βράχῳ τῆς Πνυκῆς λελαξευμένος ὁχετός, ἐξακολούθησις τῆς διατρήσεως ἐκείνης, καταλήγων, ὡς παρετηρήσαμεν ἄλλοτε, ἀκριβῶς ὑπερθεῖν τοῦ σημείου I, καθίστα ἀποδεκτὴν μίαν καὶ μόνον γνώμην ὅτι ἀκριβῶς κατὰ τὸ σημεῖον τοῦτο ὑπὸ τὴν ῥίζαν τοῦ βράχου τῆς Πνυκῆς ἀνάγκη ἦτο νὰ ζητηθῇ ἡ δεξιὰ κρήνη. Καὶ ὅμως παραδόξως οὐδὲν ἴχνος αὐτῆς ἀνεφαίνετο ἐνταῦθα! Ὅπισθοδρομήσας τις ἐπὶ πηλὸς τότε κατὰ τὸ φαινόμενον εἰς τὰς ἐργασίας

ἀλλ' ἡ πεποίθησις καὶ ἐπιμονὴ τοῦ ἐρευνητοῦ δὲν ἐκλονήθησαν ἐκ τούτου διόλου. Μίαν ἡμέραν μοι εἶπε τότε ὁ κ. Δαῖρπφελδ: «ἕως ἐδῶ ποῦ ἐφθάσα, δὲν ἡμπορῶ πλέον νὰ σταθῶ ἢ κρήνη εἶν' ἐδῶ! Ἄν κουρασθῶ ἐγώ, θὰ τὴν εὕρῃ αὐριοῦ ἄλλος ἐδῶ ὑπὸ τοὺς πόδας μου καὶ θὰ γελᾷσῃ διότι δὲν ἔσκαψα καὶ ὀλίγον παρέκει.»

Δύο-τρεῖς ἡμέρας ἀργότερα ἀπεκάλυπτε τὰς δύο τάφους καὶ ἐγγὺς τοῦ μεγαλειτέρου τὸ ὑδραγωγεῖον ἐκεῖνο, τὸ ἐκ τῶν λαμπρῶν πηλίνων σωλήνων, λεπτῶν, χαριεστάτων, διὰ χυτοῦ μολύβδου ἐρμητικῶς συγκλειόντων τὰς συναρμογὰς, περιτταίνουμένων κατὰ τὰ στόμια ὑπὸ χρωματιστῶν παχειῶν γραμμῶν, ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν βερνικωμένων ἵνα μὴ διὰ τῶν πόρων διαχωρῇ τὸ ὕδωρ. Συγχρόνως ἤρευνα παρὰ τὸ σημεῖον Β ἐπὶ τῆς σημερινῆς ἀμαξιτῆς καὶ εὕρισκον ὅτι ἐνταῦθα μὲν ἐτελευταία τὸ μέγα ἐκ πωρίνων ὀγκολίθων ὑδραγωγεῖον, ἐξ αὐτοῦ δὲ ἔφερον τὸ ὕδωρ ὀλίγα μέτρα κατωτέρω ἐπ' αὐτῆς τῆς σημερινῆς ἀμαξιτῆς πηλίνου σωλήνης ὁμοιοῦ πρὸς τοὺς πρώτους εἰς διακλάδωσιν τινα μεταγενεστέρων ὑδρορροῶν, ὧν ἡ παρὰ τὸν βράχον τῆς Πνυκῆς βαίνουσα ἀπεδείχθη πρὸς τὴν διάτρησιν ἐκείνην αὐτοῦ χωροῦσα, περὶ ἧς κατ' ἀρχὰς ἐπίστευσεν ὅτι ἐλαξεύθη χάριν τοῦ μεγάλου ὑδραγωγείου. Τὸ ἔργον τοῦτο καταδείχθη μεταγενέστερον ὅν, ἀλλ' ἡ παλαιστάτη δεξιὰ κρήνη ὑπῆρχε κατὰ τὴν ἐκβολὴν τῶν πηλίνων ὑδραγωγῶν κατὰ τὸ σημεῖον Α, 10 μέτρων τὸ μῆκος, πλατυνθεῖσα καὶ βαθύτερον σκαφεῖσα ἐν ὑστέροις χρόνοις. Ἡ κρήνη ἡ Ἐννεάκρουρος ἦτο ἐνταῦθα.